

- de zaak zelf af te doen en het beroep ongegrond te verklaren;
- verzoekster in eerste aanleg te verwijzen in de kosten van zowel de hogere voorziening als de procedure in eerste aanleg in zaak T-196/02.

Middelen en voornaamste argumenten

Het Gerecht van eerste aanleg heeft blijk gegeven van een onjuiste opvatting doordat het ervan uitging dat de mogelijkheid om een beschikking te geven op grond van de beschikbare informatie, niet kon worden toegepast om te bepalen wie de daadwerkelijke ontvanger van de steun was. In de beschikkingen van de Commissie tot terugvordering van onrechtmatige steun wordt regelmatig vastgesteld wie de daadwerkelijke ontvanger is. Dit is namelijk absoluut noodzakelijk ter waarborging van een efficiënte terugbetaling van de onrechtmatige steun. Uitsluiting van de mogelijkheid om op grond van de beschikbare informatie te bepalen wie daadwerkelijke steunontvangers zijn, is daarom niet verenigbaar met artikel 13, lid 1, van verordening (EG) nr. 659/1999.

Ten tweede is het Gerecht er ten onrechte van uitgegaan dat de beschikking van de Commissie louter op een veronderstelling was gebaseerd, die niet voldeed aan de vereisten voor een beschikking op basis van de beschikbare informatie. Enerzijds is bij een beschikking op grond van de beschikbare informatie geen absolute zekerheid vereist. Anderzijds was de beschikking van de Commissie gebaseerd op door de faillissementscurator van SKL-M verstrekte informatie over de ontwikkelingskosten van de know-how. De Commissie heeft derhalve over voldoende aanknopingspunten beschikt waaruit zij kon afleiden dat de overdracht van de know-how aan MTU voor deze onderneming een voordeel heeft gevormd.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein hallinto-oikeus (Finland) op 23 november 2007 — A

(Zaak C-523/07)

(2008/C 22/63)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Korkein hallinto-oikeus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: A

Prejudiciële vragen

- 1) a) Is verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000 ⁽¹⁾ (Brussel IIbis-verordening) van toepassing op de tenuitvoerlegging van een beslissing in al haar onderdelen als die in het hoofdgeding, waarbij de onmiddellijke ondertoezichtstelling en de plaatsing van een kind buiten zijn eigen gezin worden gelast, wanneer deze beslissing in de vorm van één enkele beslissing is genomen op grond van de publiekrechtelijke regels inzake de kindbescherming?
 - b) Of is de verordening, gelet op artikel 1, lid 2, sub d, ervan, alleen van toepassing op het onderdeel van de beslissing dat betrekking heeft op de plaatsing buiten het eigen gezin?
- 2) Hoe moeten het begrip „gewone verblijfplaats” in artikel 8, lid 1, van de verordening en het daarmee samenhangende artikel 13, lid 1, gemeenschapsrechtelijk worden uitgelegd, in het bijzonder met het oog op een situatie waarin het kind zijn vaste woonplaats in een lidstaat heeft, maar in een andere lidstaat verblijft en aldaar een trekkend bestaan leidt?
 - a) Onder welke voorwaarden kan, wanneer het kind wordt geacht geen gewone verblijfplaats te hebben in laatstbedoelde andere lidstaat, niettemin in die lidstaat op grond van artikel 20, lid 1, van de verordening een spoedeisende bewarende maatregel (ondertoezichtstellingsmaatregel) worden vastgesteld?
 - b) Is de in artikel 20, lid 1, van de verordening bedoelde bewarende maatregel alleen een maatregel die overeenkomstig het nationale recht kan worden uitgevoerd en zijn de nationaalrechtelijke bepalingen betreffende die maatregel bindend bij de toepassing van het artikel?
 - c) Moet de zaak na de uitvoering van de bewarende maatregel ambtshalve worden verwezen naar een gerecht van de bevoegde lidstaat?
- 4) Wanneer het gerecht van een lidstaat in het geheel niet bevoegd is, moet dan het beroep niet-ontvankelijk worden verklaard of de zaak worden verwezen naar het gerecht van een andere lidstaat?

⁽¹⁾ PB L 338, blz. 1.